

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 15 september 2017

Vele handen maken licht werk. Dat is deze middag wel van toepassing. Mieke, Gertje en Annemiek zijn afwezig. Dat betekent dat van de begeleiding alleen Edwin achter de piano en Loek met zijn gitaar aanwezig zijn. Loek laat zijn gitaar dan ook maar staan en neemt de honneurs waar. Hij zingt, dirigeert, regelt en houdt ons bij de les. Want ook dat laatste is nodig. Gezellige onderonsjes zijn ons niet vreemd. Maar we helpen ook. Bob doet bijvoorbeeld de rek- en strekoefeningen met ons. Van voor naar achter, van links naar rechts.

En als we het lied *Zingen al tezamen* in canon gaan doen, dirigeert Els de helft van het koor. Bij de canon *De klokken van Haarlem* neemt Ton het stokje van haar over. En het gaat helemaal goed. Ook als we de neiging hebben om bij de laatste regel erg te vertragen.

*De klokken van Haarlem, die klinken zoet van toon;
van tingelingeling, van tingelingeling,
van tingelingeling, zo schoon.
Soms klinkt er door hun feest'lijk koor
een zwaarder galm plechtstatig door:
bim bam bim bam bim bam in 't oor.
En over de velden sterft d'echo van 't geluid
langzaam, langzaam, langzaam uit.*

“Ik wil ook even wat zeggen, geeft Ans dan aan. “Of eigenlijk zingen.” En ze staat meteen op om de plaats van Loek in te nemen. En daar zingt ze het lied *Aan de Amsterdamse grachten*. Hoewel haar bedoeling een solo is, valt iedereen al snel in en ook Edwin speelt vrolijk mee.

Loek vertelt dat het jaarlijkse Prinsengrachtconcert traditioneel wordt afgesloten met het zingen en spelen van *Aan de Amsterdamse grachten*.

Waarom juist dit lied?

Misschien omdat de componist Pieter Goemans in 1949 de inspiratie voor de tekst kreeg toen hij in Amsterdam op de brug liep waar de Prinsengracht en de Leidsegracht elkaar kruisen.

Het Prinsengrachtconcert is vanaf 1981 een openluchtconcert dat ook op de televisie wordt uitgezonden. Elk jaar genieten duizenden mensen in bootjes en op de kade aan de voet van de Westertoren van prachtige, klassieke muziek.

Nelly heeft voor vanmiddag een gedicht van Judith Herzberguitgezocht dat simpelweg Liedje heet. Het is een tekst waar velen van ons zich in herkennen.

*Het duurt altijd langer dan je denkt,
ook als je denkt
het zal wel langer duren dan ik denk
dan duurt het toch nog langer
dan je denkt.*

*Het is altijd veel duurder dan je denkt,
ook als je denkt
het zal wel duurder worden dan ik denk
dan wordt het toch nog duurder*

dan je denkt.

*Het kost meer moeite dan je denkt
ook als je denkt
het zal wel veel meer moeite kosten dan ik denk
dan kost het toch meer moeite
dan je denkt.*

*Het duurt veel korter dan je denkt
ook als je denkt
het zal wel korter duren dan ik denk
dan duurt het toch
nog korter dan je denkt.*

Anneke, zanger van het Geheugenkoor, heeft vandaag haar vriendin Mattie meegenomen. Ze speelt met Mattie al jaren piano. Vandaag spelen ze voor ons quatre-mains *Eine kleine Nachtmusik* van Mozart. Met een luid applaus danken we hen voor dit moois.

Tenslotte pakt Loek toch nog even zijn gitaar. Samen met Patrick speelt en zingt hij hun favoriete lied *Gute Nacht Freunde*. Els helpt hen met de tekst en zo gebeurt het ook hier weer dat met een paar extra handen het veel gemakkelijker gaat.

Groet,
Marja Ruts

Aan de Amsterdamse Grachten

*Aan de Amsterdamse Grachten
heb ik heel m'n hart voor altijd verpand
Amsterdam vult mijn gedachten
als de mooiste stad in ons land
Al die Amsterdamse mensen
al die lichtjes 's avonds laat op 't plein
niemand kan zich beter wensen
dan een Amsterdammer te zijn*

*Er staat een huis aan de gracht, in oud Amsteram
waar ik als jochie van acht bij grootmoeder kwam
Nu zit een vreemde meneer in 't kamertje voor
En ook die heerlijke zolder werd tot kantoor
Alleen de bomen, dromen, hoog boven 't verkeer
En over 't water, gaat er, een bootje net als weleer*

*'k Heb veel gereisd en al vroeg de wereld gezien
En nimmer kreeg ik genoeg van 't reizen nadien
Maar ergens bleef er een sterk verlangen in mij
naar Hollands kust en de stad aan Amstel en IJ*

Tekst : Pieter Goemans
Muziek : Dick Schallies

Er is nog een 'verloren' couplet dat in veel uitvoeringen niet gezongen wordt. Het gaat zo:

*'k Heb veel gereisd en al vroeg de wereld gezien
En nimmer kreeg ik genoeg van 't reizen nadien
Maar ergens bleef er een sterk verlangen in mij
Naar Hollands Kust en de stad aan Amstel en IJ
Waar oude bomen dromen hoog boven 't verkeer
En over 't water gaat er een bootje net als weleer*

(Bron: Wikipedia)